

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C 128 van 08/05/2000

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 21/2000 door de Raad vastgesteld op 28 februari 2000 met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. ... /2000 van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem

BIJLAGE V

Erkenning van, toezicht op en taken van milieuverificateurs

5. 1. Algemeen

De erkenning van milieuverificateurs is gebaseerd op de onderstaande algemene uitgangspunten inzake deskundigheid. Erkenningsinstanties mogen naar keuze individuele personen en/of organisaties als milieuverificateur erkennen. De procedurele vereisten en gedetailleerde criteria voor de erkenning van milieuverificateurs worden overeenkomstig artikel 4 en op basis van deze uitgangspunten vastgesteld in het kader van de nationale erkenningssystemen. Dit wordt gewaarborgd via de in artikel 4 bedoelde intercollegiale toetsing.

5. 2. Voorwaarden voor de erkenning van milieuverificateurs

5. 2. 1. Een verificateur (persoon of organisatie) dient ten minste aan de volgende deskundigheidseisen te voldoen:

- a. kennis en begrip van deze verordening, de algemene werking van milieubeheersystemen, de toepasselijke normen en de richtsnoeren die de Commissie ingevolge artikel 4 en artikel 14, lid 2, heeft opgesteld voor de toepassing van deze verordening;
- b. kennis en begrip van de wet- en regelgeving en andere beleidsvoorschriften die relevant zijn voor de te verifiëren activiteit;
- c. kennis van en inzicht in milieuaangelegenheden;
- d. kennis van en inzicht in de technische aspecten van de te verifiëren activiteit, voorzover vanuit milieuoogpunt relevant;
- e. inzicht in de algemene werking van de te verifiëren activiteit, om de geschiktheid van het milieubeheersysteem te kunnen beoordelen;

f. kennis en begrip van de eisen en methoden van milieuauditing;

g. kennis van informatieauditing (milieuverklaring) .

Daarnaast is de verificateur bij het uitvoeren van zijn werkzaamheden onafhankelijk, met name van de auditor of consultant van de organisatie, onpartijdig en objectief.

De individuele verificateur of verificatieorganisatie zorgt ervoor dat hij of zij of de organisatie en haar personeel vrij is van enige commerciële, financiële of andere druk die hun oordeel zou kunnen beïnvloeden en het vertrouwen in hun onafhankelijk oordeel en integriteit in verband met hun activiteiten in gevaar zou kunnen brengen, en dat zij voldoen aan alle in dit verband toepasselijke regels.

De milieuverificateur maakt voor de verificatievoorschriften van deze verordening gebruik van gedocumenteerde methoden en procedures, waaronder kwaliteitsbewakingsmechanismen en vertrouwelijkheidsbepalingen.

Milieuverificateurs die organisaties zijn, beschikken over een organisatieschema met de structuren en verantwoordelijkheden binnen de organisatie en een verklaring betreffende de juridische status, de eigenaar(s) en de financieringsbronnen.

5. 2. 2. Reikwijdte van de erkenning De reikwijdte van de erkenning van de verificateurs wordt bepaald aan de hand van de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten (NACE-codes) vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad(1) . De reikwijdte van de erkenning wordt begrensd door de bevoegdheid van de verificateur. Voor de reikwijdte van de erkenning wordt rekening gehouden met de omvang en de complexiteit van de activiteit waar dit wenselijk is. Dit wordt via het toezicht gewaarborgd.

5. 2. 3. Aanvullende voorwaarden voor de erkenning van individuele milieuverificateurs die zelfstandig verificaties uitvoeren Voor individuele milieuverificateurs die zelfstandig verificaties uitvoeren geldt, behalve dat zij aan de eisen van de punten 5. 2. 1 en 5. 2. 2 moeten voldoen, tevens dat:

- zij over alle noodzakelijke bekwaamheden beschikken om verificaties uit te voeren op gebieden waarop hun erkenning betrekking heeft;
- de erkenning beperkt is qua reikwijdte, afhankelijk van hun persoonlijke bekwaamheden.

Via de beoordeling die aan de erkenning voorafgaat en de toezichtstaak van de erkenningsinstantie wordt de inachtneming van deze voorschriften gewaarborgd.

5. 3. Toezicht op milieuverificateurs

5. 3. 1. Toezicht op erkende milieuverificateurs door de erkenningsinstantie die de erkenning heeft verleend De erkende milieuverificateur stelt de erkenningsinstantie onverwijld in kennis van alle veranderingen die gevolgen kunnen hebben voor de erkenning of de reikwijdte daarvan.

Op gezette tijden, maar ten minste om de 24 maanden, wordt nagegaan of de milieuverificateur nog steeds aan

de erkenningsvoorwaarden voldoet, en moet de kwaliteit van de uitgevoerde verificaties worden gecontroleerd. Het toezicht kan de vorm hebben van controle van de administratie, observaties ter plaatse, enquêtes, beoordelingen van door de verificateur gevalideerde milieuverklaringen, beoordelingen van verificatierapporten. Het toezicht dient in verhouding te staan tot de activiteit die door de verificateur wordt uitgevoerd.

Een eventueel besluit van de erkenningsinstantie om de erkenning in te trekken of op te schorten dan wel de reikwijdte van de erkenning te beperken, kan pas worden genomen nadat de erkende milieuverificateur de gelegenheid heeft gehad om gehoord te worden.

5. 3. 2. Toezicht operkende milieuverificateurs die verificatiewerkzaamheden verrichten in een andere lidstaat dan die waarin hij is erkend Een milieuverificateur die in een bepaalde lidstaat is erkend, stelt, alvorens in een andere lidstaat verificatiewerkzaamheden uit te voeren, de erkenningsinstantie van die laatste lidstaat ten minste vier weken van tevoren in kennis van:

- de bijzonderheden van zijn of haar erkenning, bevoegdheden en indien van toepassing de samenstelling van zijn team;
- tijd en plaats van de geplande verificatie: adres en gegevens van contactpersonen van de betrokken organisatie, eventueel getroffen maatregelen in verband met de kennis van de wetgeving en talenkennis.

De erkenningsinstantie kan verzoeken om meer informatie over de benodigde kennis van de wetgeving en talenkennis.

Deze kennisgeving wordt voor iedere verificatie opnieuw gedaan.

De erkenningsinstantie stelt geen andere voorwaarden die afbreuk kunnen doen aan het recht van de verificateur om zijn diensten aan te bieden in een andere lidstaat dan die waar de erkenning is verleend. Met name worden geen discriminerende kennisgevingsvergoedingen in rekening gebracht. De erkenningsinstantie maakt geen gebruik van de kennisgevingsprocedure om de komst van de verificateur uit te stellen.

Moeilijkheden om op de meegedeelde datum op de verificateur toezicht te houden, dienen te worden verantwoord. Voor eventuele toezichtkosten kan de erkenningsinstantie passende vergoedingen in rekening brengen.

Indien de toezichthoudende erkenningsinstantie niet tevreden is met de kwaliteit van het werk van de verificateur, dan wordt het toezichtrapport toegezonden aan de betrokken verificateur, de erkenningsinstantie die de erkenning heeft verleend, de bevoegde instantie in het land waar de te verifiëren organisatie is gevestigd en, indien het geschil daarmee niet is opgelost, het forum van erkenningsinstanties. Organisaties kunnen niet weigeren dat de erkenningsinstanties via observaties ter plaatse toezicht houden op de verificateur in de loop van het verificatieproces.

5. 4. De taak van verificateurs

5. 4. 1. Onverminderd de handhavingsbevoegdheid van de lidstaten ten aanzien van de wettelijke voorschriften, bestaat de taak van de verificateur in het uitoefenen van controle op:

- a. de naleving van alle voorschriften van deze verordening (milieuanalyse indien van toepassing, milieubeheersysteem, milieuaudit en de resultaten daarvan en milieuverklaring);
- b. de betrouwbaarheid, geloofwaardigheid en juistheid van de gegevens en informatie in:
 - o de milieuverklaring (bijlage III, punten 3. 2 en 3. 3),
 - o te valideren milieu-informatie (bijlage III, punt 3. 4) .

Meer in het bijzonder onderzoekt de verificateur op gedegen en professionele wijze de technische betrouwbaarheid van de milieuanalyse of milieuaudit of andere door de organisatie gevolgde procedures, zonder die procedures onnodig te dupliceren. De verificateur dient onder meer via steekproeven na te gaan of de resultaten van de interne audit betrouwbaar zijn.

5. 4. 2. Bij de eerste verificatie controleert de milieuverificateur met name of de organisatie ten minste beschikt over:

- a. een volledig operationeel milieubeheersysteem overeenkomstig bijlage I;
- b. een volledig uitgewerkt en reeds gestart auditprogramma overeenkomstig bijlage II, zodat ten minste de onderdelen met het belangrijkste milieueffect worden bestreken;
- c. een beoordeling van het beheer;
- d. een milieuverklaring overeenkomstig bijlage III, punt 3. 2.

5. 4. 3. Naleving van wet- en regelgeving De milieuverificateur zorgt ervoor dat een organisatie beschikt over procedures voor die aspecten van haar werkzaamheden die aan communautaire of nationale regelgeving zijn onderworpen, en of die procedures geschikt zijn om voor de naleving daarvan te zorgen. De controles van de audit dienen met name duidelijk te maken of met de bestaande procedures de naleving van wet- en regelgeving wordt gewaarborgd.

De verificateur valideert de milieuverklaring niet indien hij tijdens het verificatieproces, bijvoorbeeld bij steekproefsgewijze controles, constateert dat de organisatie niet aan de wetgeving voldoet.

5. 4. 4. Omschrijving van de organisatie Bij het verifiëren van het milieubeheersysteem en de validering van de milieuverklaring zorgt de verificateur ervoor dat alle onderdelen van de organisatie ondubbelzinnig zijn gedefinieerd en met de werkelijke indeling van de activiteiten overeenkomen. De inhoud van de verklaring dient duidelijk betrekking te hebben op de verschillende onderdelen van de organisatie waarop EMAS van toepassing is.

5. 5. **Voorwaarden voor de uitvoering van de milieuverificatiewerkzaamheden**

5. 5. 1. De verificateur werkt binnen de grenzen van de erkenning, op basis van een schriftelijke overeenkomst met de organisatie, waarin de reikwijdte van de werkzaamheden wordt omschreven en waarbij de verificateur in staat wordt gesteld om op onafhankelijke en professionele wijze te werk te gaan, en de organisatie zich ertoe verplicht de nodige medewerking te verlenen.

5. 5. 2. De verificatie omvat documentenonderzoek, een bezoek aan de organisatie, waarbij met name gesprekken met het personeel worden gevoerd, de opstelling van een rapport ten behoeve van het bestuur van de organisatie, en het aangeven van maatregelen waarmee de organisatie de in het rapport aan de orde gestelde problemen kan oplossen.

5. 5. 3. De voorafgaand aan het bezoek te onderzoeken documenten omvatten essentiële informatie over de organisatie en de activiteiten die daar plaatsvinden, het milieubeleid en het milieuprogramma, een beschrijving van het in de organisatie toegepaste milieubeheersysteem, bijzonderheden omtrent de milieuanalyse of de vorige milieuaudit, het rapport over die analyse of audit en over eventueel naderhand genomen bijsturingsmaatregelen, alsmede de conceptmilieuverklaring.

5. 5. 4. De verificateur stelt een rapport op ten behoeve van het bestuur van de organisatie. In dit rapport komen aan de orde:

- a. alle kwesties die relevant zijn voor het werk van de verificateur;
- b. het startpunt voor de invoering van een milieubeheersysteem bij de organisatie;
- c. in het algemeen de gevallen van niet-overeenstemming met deze verordening, en meer in het bijzonder:
 - o de technische tekortkomingen in de milieuanalyse, de auditmethode, het milieubeheersysteem of in enig ander relevant proces,
 - o de punten waarop het rapport niet met de conceptmilieuverklaring overeenstemt, alsmede de specificering van de wijzigingen of toevoegingen die in de milieuverklaring zouden moeten worden aangebracht.
- d. een vergelijking met de eerdere verklaringen en de prestatiebeoordeling van de organisatie.

5. 6. Frequentie van de verificaties

In overleg met de organisatie zet de milieuverificateur een programma op om ervoor te zorgen dat alle voor EMAS-registratie vereiste elementen binnen een periode van maximaal 36 maanden worden geverifieerd.

Daarnaast wordt bijgewerkte informatie in de milieuverklaring met tussenpozen van maximaal twaalf maanden door de verificateur gevalideerd. Van de frequentie van bijwerking kan worden afgeweken onder omstandigheden die worden omschreven in richtsnoeren die de Commissie volgens de procedure van artikel 14, lid 2, vaststelt.

Voetnoten:

(1) PB L 293 van 24. 10. 1990, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 761/93 (PB L 83 van 3. 4. 1993, blz. 1)

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

